

ใบความรู้ เรื่องสารเสพติด

ความรู้เรื่องยาเสพติด

๒. ความหมายของยาเสพติด

ยาเสพติด หมายถึง สารใดก็ตามที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หรือ สารที่สังเคราะห์ขึ้น เมื่อเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยวิธีรับ ประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยวิธีการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกาย และจิตใจ นอกจากนี้ยังจะทำให้เกิดการเสพติดได้ หากใช้สารนั้นเป็นประจำทุกวัน หรือวันละหลาย ๆ ครั้ง

ลักษณะสำคัญของสารเสพติด จะทำให้เกิดอาการ และอาการ แสดงต่อผู้เสพดังนี้

๑. เกิดอาการติดยา หรือต้านยา และเมื่อติดแล้ว ต้องการใช้ สารนั้นในปริมาณมากขึ้น

๒. เกิดอาการขาดยา ถอนยา หรืออยากยา เมื่อใช้สารนั้นเท่า เดิม ลดลง หรือหยุดใช้

๓. มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจ อย่างรุนแรง ตลอดเวลา

๔. สุขภาพร่างกายทรุดโทรมลง เกิด โทษต่อ ตนเอง ครอบครัว ผู้อื่น ตลอดจนสังคม และประเทศชาติ

๒. ประเภทของยาเสพติด

ยาเสพติด แบ่งได้หลายรูปแบบ ตามลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

๑. แบ่งตามแหล่งที่เกิด ซึ่งจะแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑.๑ ยาเสพติดธรรมชาติ (Natural Drugs) คือยาเสพติด ที่ผลิตมาจากพืช เช่น ฝิ่น กระท่อม กัญชา เป็นต้น

๑.๒ ยาเสพติดสังเคราะห์ (Synthetic Drugs) คือยาเสพติดที่ผลิตขึ้นด้วยกรรมวิธีทางเคมี เช่น เฮโรอีน แอมเฟตามีน เป็นต้น

๒. แบ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่ง จะแบ่งออกเป็น ๕ ประเภท คือ

๒.๑ ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ ๑ ได้แก่ เฮโรอีน แอลเอ สดี แอมเฟตามีน หรือยาบ้า ยาอีหรือยาเลิฟ

๒.๒ ยาเสพติดให้โทษประเภทที่ ๒ ยาเสพติดประเภทนี้ สามารถนำมาใช้เพื่อประโยชน์ทางการแพทย์ได้ แต่ต้องใช้อย่างได้การ ควบคุมของแพทย์ และใช้เฉพาะกรณีจำเป็น เท่านั้น ได้แก่ ฝิ่น มอร์ฟีน โคเคน หรือโคคาอีน โคเคอีน และเมทา

โดน

๒.๓ ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ ๓ ยาเสพติดประเภทนี้ เป็นยาเสพติดให้โทษที่มียาเสพติดประเภทที่ ๒ ผสมอยู่ด้วย มี ประโยชน์ทางการแพทย์ การนำไปใช้เพื่อจุดประสงค์อื่น หรือเพื่อเสพ ติด จะมีบทลงโทษกำกับไว้ ยาเสพติดประเภทนี้ ได้แก่ ยาแก้ไอ ที่มีตัวยาโคเคอีน ยาแก้ท้องเสีย ที่มีฝิ่นผสมอยู่ด้วย ยาฉีด ระวังปวดต่าง ๆ เช่น มอร์ฟีน เพทิดีน ซึ่งสกัดมาจากฝิ่น

๒.๔ ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ ๔ คือสารเคมีที่ใช้ใน การผลิตยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ ๑ หรือประเภทที่ ๒ ยาเสพติด ประเภทนี้ไม่มีการนำมาใช้ประโยชน์ในการบำบัดโรคแต่อย่างใด และมีโทษกำกับไว้ด้วย ได้แก่ ฝิ่น ยาอะเซติคแอนไฮโดรย และ อะเซติล คลอไรด์ ซึ่งใช้ในการเปลี่ยนมอร์ฟินเป็นเฮโรอีน สารคลอซูโด อีเฟค รีน สามารถใช้ในการผลิตยาบ้าได้ และวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท อีก ๑๒ ชนิด ที่สามารถนำมาผลิต ยาอีและยาบ้าได้ในยาเสพติดประเภท ที่ ๑ ถึง ๔ ได้แก่ ทุกส่วนของพืชกัญชา ทุกส่วนของพืชกระท่อม เห็ดขี้ควาย เป็นต้น

๓. แบ่งตามการออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ซึ่งแบ่งออก เป็น ๔ ประเภท คือ

๓.๑ ยาเสพติดประเภทกด ประสาท ได้แก่ ฝิ่น มอร์ฟิน เฮโรอีน สารระเหย และยากล่อม ประสาท

๓.๒ ยาเสพติดประเภทกระตุ้นประสาท ได้แก่ แอมเฟตา มีน กระท่อม และ โคคาอีน

๓.๓ ยาเสพติดประเภทหลอนประสาท ได้แก่ แอลเอ สดี ดีเอ็มพี และเห็ดขี้ควาย

๓.๔ ยาเสพติดประเภทออกฤทธิ์ผสมผสาน กล่าว คือ อาจกดกระตุ้น หรือ หลอนประสาทได้พร้อม ๆ กัน ตัวอย่าง เช่น กัญชา

๔. แบ่งตามองค์การอนามัยโลก ซึ่งแบ่งออกได้เป็น ๙ ประเภท คือ

๔.๑ ประเภทฝิ่น หรือ มอร์ฟิน รวมทั้งยาที่มีฤทธิ์คล้าย มอร์ฟิน ได้แก่ ฝิ่น มอร์ฟิน เฮโรอีน เพทิดีน

๔.๒ ประเภทยาปฏิชีวนะ รวมทั้งยาที่มีฤทธิ์ทำนอง เดียวกัน ได้แก่ เซโคบาร์บิทัล อะโมบาร์บิทัล พาราลดีไฮด์ เมโพร บามเฟตไดอาซีแพม เป็นต้น

๔.๓ ประเภทแอลกอฮอล์ ได้แก่ เหล้า เบียร์ วิสกี้ ๔.๔ ประเภทแอมเฟตามีน ได้แก่ แอมเฟตามีน เมทแอมเฟตามีน

๔.๕ ประเภทโคเคน ได้แก่ โคเคน โบโคคา ๔.๖ ประเภทกัญชา ได้แก่ ใบกัญชา ยางกัญชา ๔.๗ ประเภทใบกระท่อม

๔.๘ ประเภทหลอนประสาท ได้แก่ แอลเอสดี ดีเอ็นที เมส ตาลีน เมล็ดมอNINGกลอรี่ ต้นลำโพง เห็ดเมาบางชนิด

๔.๙ ประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจาก ๔ ประเภทข้าง ต้น ได้แก่ สารระเหยต่าง ๆ เช่น ทินเนอร์ เบนซิน ฆ่ายาล้างเล็บ ยา แก้วปวด และบุหรี่ ๓. วิธีการเสพยาเสพติด กระทำได้หลายวิธี ดังนี้คือ

๓.๑ สอดใต้หนังตา ๓.๒ สูบ ๓.๓ ดม ๓.๔ รับประทานเข้าไป ๓.๕ อมไว้ใต้ลิ้น ๓.๖ ฉีดเข้าเหงือก ๓.๗ ฉีดเข้าเส้นเลือด ๓.๘ ฉีดเข้ากล้ามเนื้อ

๓.๕ เหน็บทางทวารหนัก ๔. ยาเสพติดที่แพร่ระบาดในประเทศไทย ได้แก่

๔.๑ ยาบ้า ๔.๒ ยาอี ยาเลิฟ หรือ เอ็กซ์ตาซี ๔.๐ ยาเค ๔.๔ โคเคน ๔.๕ เฮโรอีน ๔.๖ กัญชา ๔.๗ สารระเหย ๔.๘ แอลเอสดี

๔.๙ ผื่น

๔.00 มอร์ฟีน ๔.๑๑ กระทบ ๔.๑๒ เห็ดขี้ควาย

๕. สาเหตุของการติดยาเสพติด มีหลายประการ ดังนี้คือ

๕.๑ อยากลอง อยากรู้้อยากเห็น อยากสัมผัส ซึ่งเป็น สัญชาตญาณอย่างหนึ่งของมนุษย์ โดยคิดว่า "ไม่ติด" แต่เมื่อลองเสพ เข้าไปแล้วมักจะติด

๕.๒ ถูกเพื่อนชักชวน ส่วนใหญ่พบในกลุ่มเยาวชน ทำตาม เพื่อน เพราะต้องการ การยอมรับจากเพื่อนฝูง หรือถูกชักจูงว่าใช้แล้ว ทำให้สมองปลอดโปร่ง หรือใช้แล้วทำให้ขยันจึงเหมาะแก่การ เรียน และการทำงาน

๕.๓ ถูกหลอกลวง โดยอาศัยรูปแบบสีสันสวยงาม ทำให้ ผู้รับไม่อาจทราบได้ว่า สิ่งที่ได้รับเป็นยาเสพติด

๕.๔ ใช้เพื่อลดความเจ็บปวดทางกาย อันเนื่องมาจากโรค ภัยไข้เจ็บ จนเกิดการติดยา เพราะใช้เป็นประจำ

๕.๕ เกิดจากความคณง และขาดสติยั้งคิด ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าเป็น ยาเสพติด แต่อยากแสดง ความเก่งกล้า อวดเพื่อน จึงชวนกันเสพจนติด

๕.๖ ภาวะสิ่งแวดล้อมรอบตัว เอื้ออำนวยที่จะส่งเสริม และ ผลักดันให้หันเข้าหายาเสพติด เช่น ครอบครัวแตกแยก สมาชิกใน ครอบครัวขาดความเข้าใจซึ่งกันและกัน ภาวะเศรษฐกิจบีบบังคับให้ทำ เพื่อความอยู่รอด อยากรวดเร็ว หรือพักอาศัยอยู่ ในแหล่งที่มีการเสพ และค้ายาเสพติด ๖. โทษพิษภัย ของยาเสพติด

การใช้ยาเสพติด มีโทษและพิษภัยรอบตัว นอกจากจะส่งผลกระทบต่อตัวผู้เสพแล้ว ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ยังส่ง ผลกระทบทางอ้อมไปยังครอบครัวผู้เสพ ตลอดจนเศรษฐกิจ สังคม และ ประเทศชาติอีกด้วย บทลงโทษเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

- ผู้จำหน่ายหรือมีเฮโรอีนไว้ในครอบครอง ฐานหนักไม่ เกิน 100 กรัม จำคุกตั้งแต่ 5 ปี ถึงตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ 50,000-500,000 บาท เกิน 100 กรัม ประหารชีวิตหรือ จำคุกตลอดชีวิต

- มีเฮโรอีนไว้ในครอบครอง โทษจำคุกตั้งแต่ 1-10 ปี และปรับ ตั้งแต่ 10,000-100,000 บาท

- ผู้เสพเฮโรอีนมีโทษจำคุกตั้งแต่ 6 เดือน - 10 ปี และปรับ ตั้งแต่ 5,000-100,000 บาท

- มีกัญชาไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย โทษจำคุกตั้งแต่ 215 ปี และปรับตั้งแต่ 20,000-150,000 บาท

- ผู้ใดเสพกัญชา จำคุกไม่เกิน 1 ปี และปรับไม่เกิน 10,000 บาท

- มีกัญชาไว้ในครอบครอง โทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี และปรับไม่ เกิน 50,000 บาท

- ผลิต (ปลูก) กัญชา จำคุกอย่างต่ำ 2 ปี และปรับอย่าง ฐาน 20,000-150,000บาท สารระเหย สารเสพติด ผิดกฎหมาย

๗. วิธีสังเกตอาการผู้ติดยาเสพติด

จะสังเกตว่าผู้ใดใช้หรือเสพยาเสพติด ให้สังเกตจากอาการและ การเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกาย และจิตใจดังต่อไปนี้

๗.๑ การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จะสังเกตได้จาก

๗.๑.๑ สุขภาพร่างกายทรุดโทรม ชูบผอม ไม่มี แรง อ่อนเพลีย

๗.๑.๒ ริมฝีปากเขียวคล้ำ แห้ง และแตก

๗.๑.๓ ร่างกายสกปรก เหงื่อออกมาก กลิ่นตัวแรง เพราะไม่ชอบอาบน้ำ

๗.๑.๔ ผิวหนังหยาบกร้าน เป็นแผลพุพอง อาจมีหนอง หรือมีน้ำเหลือง คล้ายโรคผิวหนัง

๗.๑.๕ มีรอยกรีดตัวของมีคม เป็นรอยแผลเป็น ปรากฏที่บริเวณแขน และหรือ ท้องแขน

๗.๑.๕ ชอบใส่เสื้อแขนยาว กางเกงขายาว และสวม แว่นตาดำเพื่อปิดบังม่านตาที่ ขยาย

๗.๒ การเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ ความประพฤติและ บุคลิกภาพ สังเกตได้จาก

๗.๒.๑ เป็นคนเจ้าอารมณ์ หงุดหงิดง่าย เอาแต่ใจ ตนเอง ขาดเหตุผล

๗.๒.๒ ขาดความรับผิดชอบหน้าที่ ๗.๒.๓ ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

๗.๒.๔ พุดจากร้าวร้าว แม่แต่บิดา มารดา ครู อาจารย์ ของตนเอง

๗.๒.๕ ชอบแยกตัวอยู่คนเดียว ไม่เข้าหาผู้อื่น ทำตัว ลึกลับ

๗.๒.๕ ชอบเข้าห้องฆ่า นาน ๆ ๗.๒.๕ ใช้เงินเปลืองผิดปกติ ทรัพย์สินในบ้านสูญหาย

บ่อย

๗.๒.๕ พบอุปกรณ์เกี่ยวกับยาเสพติด เช่น หลอด ฉีดยา เข็มฉีดยา กระดาดชะเท้า

๗.๒.๖ มั่วสุมกับคนที่มีพฤติกรรมเกี่ยวกับยาเสพติด

๗.๒.๗ ไม่สนใจความเป็นอยู่ของตนเอง แต่งกาย สกปรก ไม่เรียบร้อย ไม่ค่อยอาบน้ำ

๗.๒.๘ ชอบออกนอกบ้านเสมอ ๆ และกลับบ้านผิดเวลา ๗.๒.๘ ไม่ชอบทำงาน เกียจคร้าน ชอบนอนตื่นสาย

๗.๒.๑๐ มีอาการวิตกกังวล เศร้าซึม สีหน้าหมองคล้ำ ๗.๓ การสังเกตอาการขาดยา ดังต่อไปนี้

๗.๓.๑ ฆ่ามูก ฆ่าตาไหล หาวบ่อย

๗.๓.๒ กระสับกระส่าย กระวนกระวาย หายใจถี่ ปวด ท้อง คลื่นไส้ อาเจียน เบื่ออาหาร ฆ่าหนักลด อาจมีอุจจาระเป็นเลือด

๗.๓.๓ ขนลุก เหงื่อออกมากผิดปกติ ๗.๓.๔ ปวดเมื่อยตามร่างกาย ปวดเสียวในกระดูก ๗.๓.๕ ม่านตาขยายโตขึ้น ตาพร่าไม่สู้แดด ๗.๓.๖ มีอาการสั่น ชัก เกร็ง ใช้ขึ้นสูง ความดันโลหิต

๗.๓.๗ เป็นตะคริว ๗.๓.๘ นอนไม่หลับ

๗.๓.๕ เพื่อ คลุ่มคลั่ง อาละวาด ควบคุมตนเองไม่ได้ ๔. การตรวจพิสูจน์หาสารเสพติดในร่างกาย การตรวจหาสารเสพติดในร่างกาย แบ่งออกเป็น ๒ ขั้นตอน

๔.๑ การตรวจขั้นต้น : ราคาถูก ได้ผลเร็ว มีชุดตรวจ สำเร็จรูป ความแม่นยำในการตรวจปานกลาง สดวกในการนำไปตรวจ นอกสถานที่

๔.๒ การตรวจขั้นยืนยัน : เป็นการตรวจที่ให้ผลแม่นยำ แต่ ใช้เวลาตรวจนาน ค่าใช้จ่ายสูง การป้องกันการติดยาเสพติด

1. ป้องกันตนเอง ไม่ใช้ยาโดยมิได้รับคำแนะนำจากแพทย์ และจง อย่าทดลองเสพยาเสพติดทุกชนิดโดยเด็ดขาด เพราะติดง่ายหายยาก
2. ป้องกันครอบครัว ควรสอดส่องดูแลเด็กและบุคคลในครอบครัว หรือที่อยู่รวมกัน อย่าให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ต้องคอยอบรมสั่งสอน ให้รู้ถึงโทษและภัยของยาเสพติด หากมีผู้เสพยาเสพติดในครอบครัวจง จัดการให้เข้ารักษาตัวที่โรงพยาบาลให้หาย เด็ดขาด การรักษาแต่แรก เริ่มติดยาเสพติดมีโอกาสหายได้เร็วกว่าที่ปล่อยไว้นานๆ
3. ป้องกันเพื่อนบ้าน โดยช่วยชี้แจงให้เพื่อนบ้านเข้าใจถึงโทษและ ภัยของยาเสพติด โดยมีให้เพื่อนบ้านรู้เท่าไม่ถึงการณ์ต้องถูกหลอกลวง และหากพบว่าเพื่อนบ้านติดยาเสพติด จงช่วยแนะนำให้ไปรักษาตัวที่โรงพยาบาล
4. ป้องกันโดยให้ความร่วมมือกับทางราชการ เมื่อทราบว่าบ้านใด ตำบลใด มียาเสพติดแพร่ระบาดขอให้แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกแห่งทุก ท้องที่ทราบ หรือที่ศูนย์ปราบปรามยาเสพติดให้โทษ กรมตำรวจ (ศปส.ตร.) โทร. 252-7962 , 252-5932 และที่สำนักงานคณะ กรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สำนักงาน ป.ป.ส.) สำนัก นายกรัฐมนตรี โทร. 245-9350-9 สถานบำบัด

สถานบำบัด

1. โรงพยาบาลตำรวจ แผนกจิตเวช กรุงเทพฯ โทร.2528111-7
2. โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า แผนกจิตเวช กรุงเทพฯ โทร.2461946
3. โรงพยาบาลธัญญารักษ์ อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี โทร.5310080-8 4. โรงพยาบาลสมเด็จพระปิ่นเกล้า กรุงเทพฯ โทร.4681116-20 5. โรงพยาบาลทหารเรือกรุงเทพฯ โทร. 4112191
6. ศูนย์บริการสาธารณสุข กรุงเทพฯ ลุมพินี ซอยปลุก จิตต์ ถ.วิทย์ โทร.2512970
7. ศูนย์บริการสาธารณสุข กรุงเทพฯ สีพระยา โทร.2364055 8. สำนักสงฆ์ภูกระบอก จ.สระบุรี 9. สำนักสงฆ์เขาทะลุ จ.ราชบุรี

>>> แนะนำเลยว่าอย่าไปยุ่งกับสิ่งเหล่านี้เลย <<<

ยังมีเพิ่มเติมอีกค้นหาได้ใน Google

ยาไอซ์(ice) น้อยคนนักที่จะได้สัมผัส..เนื่องด้วยราคาที่แพง และต้องนำ เข้าจาก ต่างประเทศ มักจะใช้กันใน กลุ่มคนมีเงิน มีการศึกษา ในรูปแบบปาร์ตี้ ยาดตามสถานที่ต่างๆ

ยา ไอซ์ (ice) หรือ เมทแอมเฟตตามีน (Metamphetamine) เป็น อนุพันธ์หนึ่งของยาบ้า มีโครงสร้างทางเคมี คล้ายๆ กัน

ยา ไอซ์(ice) มีลักษณะของเม็ดยาเป็นผลึกคล้ายน้ำแข็งจึงเป็นที่มา ของชื่อยา ไอซ์ ความบริสุทธิ์ของยา ค่อนข้างสูง ออกฤทธิ์แรงกว่ายาบ้ามาก จึงมีคน เรียกว่า"หัวยาบ้า"

ยาบ้า(Amphetamine)

เป็นสารกระตุ้นอย่างแรง ที่มีผลต่อระบบประสาทส่วนกลาง ซึ่งมีการแสดงผล คล้ายสาร อะดรีนาลีน (adrenaline หรือ epinephrine) ซึ่งมีอยู่ใน ร่างกายแต่ให้ผลในการกระตุ้น ยาวนานกว่าสารอะดรีนาลีนของ ร่างกายมาก

แอมเฟตตามีน แม้จะเป็นสารที่ผิดกฎหมาย แต่ก็มีการใช้ ทางทางการแพทย์ เนื่องจาก เป็นยาที่ใช้รักษาอาการ hyperactivity(สมาธิสั้น) ในเด็ก, โรควุ้น และ Narcolepsy(เป็นอาการ หลับอย่างกะทันหัน และก็มีมักจะ หลับอย่างชนิดที่ฝันลูกตาฝันใจ), รวมถึง ความผิดปกติเกี่ยวกับ การหลับ

แอมเฟตตามีน สามารถรับประทาน สูดดม และฉีด ชื่ออื่น ของแอมเฟตตามีน ได้แก่ speed, uppers, white crosses, dexies, bennies, black beauties,crystal and crank

อาการผิดปกติที่เกิดจากการเสพยาบ้า(Amphetamine)

ผู้เสพยาจะมีอาการพูดมาก อารมณ์ดี ครื้นเครงกว่าปกติ หนาว หนักตัวลด มีเหงื่อออก มากกว่าเดิม ได้ยินและเห็น ภาพหลอน นอนไม่หลับ ใจ สั่น คลื่นไส้ อาเจียน ท้องเสีย ตื่นเต้น กระวนกระวาย มีพฤติกรรมก้าวร้าวและ ทำลาย ควบคุมสติไม่ได้ ในกรณี ที่เสพยาเกินขนาดอาจ มีอาการหัวใจเต้นผิดปกติ ความดันโลหิตสูง สับสน ชัก หรือหมดสติได้ รูปพรรณของยาบ้าที่นำไปใช้เสพยา

ยาบ้าจะมีลักษณะเป็นเม็ดหรือแคปซูลเหมือนยารักษาโรค ทั่วไป ส่วนใหญ่จะเสพยา โดยการกลืนเม็ดลงไป ใน กระเพาะอาหาร หรือเสพยาโดยการเผาไฟแล้ว สบควันซึ่งเป็นวิธีที่ได้รับ ความนิยมมากที่สุด ใน หมู่นักเสพยาวัยรุ่น ไทย ส่วนรูปแบบที่มีลักษณะเป็น ผงละเอียดสีขาวจะเสพยา โดยวิธีสูดดมยาเข้าโพรงจมูก และรูปแบบที่เป็น สารละลายใสบรรจุใน หลอดแก้วจะเสพยาโดยวิธีฉีดเข้าหลอดเลือดดำ

ระยะเวลาการออกฤทธิ์

วิธีการสูบควันหรือไอระเหย ออกฤทธิ์ทันที วิธีสูดดมยาเข้าโพรงจมูก ออกฤทธิ์ภายใน 3-5 วินาที วิธีฉีดเข้า หลอดเลือดดำ

" 15-30 วินาที วิธีกิน

30 นาที

โดยสามารถออกฤทธิ์ได้อย่างยาวนาน 8-24 ชั่วโมง ดังนั้น การเสพฐ้าหลายๆ ครั้งใน 1 วัน จะส่งผลให้ปริมาณเมทแอมเฟตามีนในเลือดสูงขึ้น อาการ ประสาทหลอนและ คลุ้มคลั่ง จึงมักปรากฏให้เห็นในหมู่ผู้เสพฐ้าวันละหลายครั้งเป็น ส่วนใหญ่